

Czwartek, 15 stycznia 2015 r.

P8_TA(2015)0012

Sytuacja w Egipcie

Rezolucja Parlamentu Europejskiego z dnia 15 stycznia 2015 r. w sprawie sytuacji w Egipcie (2014/3017(RSP)) (2016/C 300/07)

Parlament Europejski,

- uwzględniając swoje wcześniejsze rezolucje w sprawie Egiptu, w szczególności rezolucję z dnia 6 lutego 2014 r. w sprawie sytuacji w Egipcie ⁽¹⁾ i z dnia 17 lipca 2014 r. w sprawie wolności słowa i zgromadzeń w Egipcie ⁽²⁾,
- uwzględniając konkluzje Rady do Spraw Zagranicznych w sprawie Egiptu z sierpnia 2013 r. i lutego 2014 r.,
- uwzględniając ostatnie oświadczenia Europejskiej Służby Działań Zewnętrznych w sprawie Egiptu, w tym oświadczenia z dnia 21 września 2014 r. w sprawie zamachu bombowego w egipskim ministerstwie spraw zagranicznych i z dnia 3 grudnia 2014 r. w sprawie wyroków sądowych wydawanych w Egipcie,
- uwzględniając oświadczenia sekretarza generalnego Organizacji Narodów Zjednoczonych Ban Ki-moona oraz wysokiej komisarz ONZ do spraw praw człowieka Navi Pillay z dnia 23 czerwca 2014 r. w sprawie kar więzienia dla kilku dziennikarzy oraz potwierdzenia wyroków śmierci nałożonych na szereg członków i zwolenników Stowarzyszenia Braci Muzułmanów, uwzględniając oświadczenia Sekretarza Generalnego ONZ Bana Ki-moona z dnia 25 października 2014 r. dotyczące ataków terrorystycznych w Synaju,
- uwzględniając układ o stowarzyszeniu między UE a Egiptem z 2001 r., który wszedł w życie w 2004 r. i został rozbudowany w planie działania z 2007 r., a także sprawozdanie Komisji z dnia 20 marca 2013 r. w sprawie postępów we wdrażaniu tego układu, uwzględniając europejską politykę sąsiedztwa i najnowsze sprawozdanie w sprawie postępów dotyczące Egiptu z marca 2014 r.,
- uwzględniając konstytucję Egiptu, przyjętą w referendum w dniach 14 i 15 stycznia 2014 r., w szczególności jej art. 65, 70, 73, 75 i 155,
- uwzględniając egipską ustawę 107 z dnia 24 listopada 2013 r. regulującą prawo do zgromadzeń publicznych, pochodów i pokojowych demonstracji,
- uwzględniając dekret prezydencki nr 136 z 2014 r., na mocy którego wszystkie „obiekty publiczne i niewralgiczne” będą podlegały jurysdykcji wojskowej przez najbliższe dwa lata;
- uwzględniając swoją rezolucję z dnia 11 grudnia 2012 r. w sprawie strategii wolności cyfrowej w polityce zagranicznej UE ⁽³⁾,
- uwzględniając swoją rezolucję z dnia 13 czerwca 2013 r. w sprawie wolności prasy i mediów na świecie ⁽⁴⁾,
- uwzględniając sprawozdanie specjalne za 2013 r. Europejskiego Trybunału Obrachunkowego zatytułowane „Współpraca UE z Egiptem w zakresie sprawowania rządów”,

⁽¹⁾ Teksty przyjęte, P7_TA(2014)0100.

⁽²⁾ Teksty przyjęte, P8_TA(2014)0007.

⁽³⁾ Teksty przyjęte, P7_TA(2012)0470.

⁽⁴⁾ Teksty przyjęte, P7_TA(2013)0274.

Czwartek, 15 stycznia 2015 r.

- uwzględniając oświadczenie końcowe przedstawicieli unijnej misji obserwacji wyborów prezydenckich w Egipcie z dnia 22 lipca 2014 r.,
  - uwzględniając przemówienia egipskiego prezydenta Abd al-Fattaha as-Sisiego z dnia 1 stycznia 2015 r. dotyczące ekstremizmu islamskiego oraz z dnia 6 stycznia 2015 r. dotyczące potrzeby pokojowych i konstruktywnych stosunków między muzułmanami i chrześcijanami w Egipcie,
  - uwzględniając unijne wytyczne dotyczące wolności słowa w internecie i poza nim, unijne wytyczne dotyczące wpierania i ochrony korzystania ze wszystkich praw człowieka przez lesbijki, gejów, osoby biseksualne, transpłciowe i interseksualne (LGBT) oraz unijne wytyczne dotyczące obrońców praw człowieka,
  - uwzględniając Międzynarodowy pakt praw obywatelskich i politycznych z 1966 r., którego stroną jest Egipt,
  - uwzględniając Powszechną deklarację praw człowieka z 1948 r.,
  - uwzględniając art. 123 ust. 2 i 4 Regulaminu,
- A. mając na uwadze, że wolność słowa i wolność zgromadzeń to niezbędne filary demokratycznego i pluralistycznego społeczeństwa; mając na uwadze, że wolność prasy i mediów jest kluczowym elementem demokracji i otwartego społeczeństwa; mając na uwadze, że w konstytucji Egiptu przyjętej w 2014 r. zapisano podstawowe wolności, w tym wolność słowa i zgromadzeń;
- B. mając na uwadze, że Egipt jest od dawna strategicznym partnerem Unii Europejskiej, podzielającym cele budowania stabilności, pokoju i dobrobytu w regionie Morza Śródziemnego i Bliskiego Wschodu; mając na uwadze, że od czasu rewolucji w 2011 r. Egipt został postawiony przed wieloma trudnymi wyzwaniami politycznymi oraz że jego obywatele potrzebują pomocy i wsparcia ze strony wspólnoty międzynarodowej, aby stawić czoła wyzwaniom gospodarczym, politycznym i związanych z bezpieczeństwem stojącym przed tym krajem;
- C. mając na uwadze, że od czasu przewrotu wojskowego w czerwcu 2013 r. rząd egipski prowadzi szeroko zakrojoną kampanię arbitralnych zatrzymań, nękania, zastraszania i cenzury skierowaną przeciwko osobom krytykującym rząd, wyłącznie za korzystanie przez nich z prawa do wolności zgromadzeń, zrzeszania się i wolności słowa, w tym dziennikarzom, studentom i obrońcom praw człowieka, a także oponentom politycznym, w tym członkom Stowarzyszenia Braci Muzułmanów; mając na uwadze, że według doniesień od lipca 2013 r. ponad 40 000 osób zostało zatrzymanych w wyniku bezprecedensowych fali masowych aresztowań i szacuje się, że 1 400 demonstrantów poniosło śmierć na skutek przesadnego i arbitralnego użycia siły przez siły bezpieczeństwa; mając na uwadze, że od lipca 2013 r. wolność zrzeszania się, wolność zgromadzeń i wolność słowa pozostają obszarami budzącymi szczególnie niepokój; mając na uwadze, że w raporcie Freedom House na temat wolności na świecie za 2014 r. Egipt uznano za kraj, w którym nie ma wolności;
- D. mając na uwadze, że odkąd armia egipska przejęła władzę w lipcu 2013 r. w Egipcie przetrzymywanych jest tysiące protestujących i więźniów sumienia; mając na uwadze, że do aresztowań i arbitralnych zatrzymań dochodzi również po wyborze prezydenta Abd al-Fattaha as-Sisiego w maju 2014 r.; mając na uwadze, że w dniu 11 czerwca 2014 r. wyrokiem sądu skazano Alaa Abdela Fattaha, czołowego aktywistę, który odegrał wiodącą rolę w rewolucji z 2011 r., oraz inne osoby na piętnaście lat więzienia pod zarzutem złamania ustawy 107 o prawie do zgromadzeń publicznych, pochodów i pokojowych demonstracji z 2013 r. (ustawy o protestach); mając na uwadze, że inni czołowi aktywiści, w tym Mohamed Adel, Ahmed Douma i Ahmed Maher, a także prominentne działaczki na rzecz praw kobiet, takie jak Yara Sallam i Sana Seif, wciąż przebywają w areszcie; mając na uwadze, że w dniu 28 kwietnia 2014 r. sąd doraźny w Kairze zdelegalizował młodzieżowy Ruch 6 Kwietnia;
- E. mając na uwadze, że w dniu 10 stycznia 2015 r. egipski sąd w prowincji Al-Buhajra w delcie Nilu skazał 21-letniego studenta Karima al-Bannę na trzy lata więzienia za ogłoszenie na Facebooku, że jest ateistą i za obrazę islamu;

Czwartek, 15 stycznia 2015 r.

- F. mając na uwadze, że władze Egiptu jeszcze bardziej ograniczyły wolność słowa i wolność zgromadzeń, wprowadzając represyjne prawa ułatwiające rządowi uciszanie krytyki i tłumienie protestów;
- G. mając na uwadze, że wobec braku parlamentu rząd prezydenta Abd al-Fattaha as-Sisiego przyjął szereg restrykcyjnych przepisów, np. dekret prezydencki nr 136 z 2014 r., w którym wszelką własność publiczność uznano za obiekty wojskowe, czego najbardziej bezpośrednim skutkiem jest fakt, iż sądy wojskowe mogą wydawać z mocą wsteczną wyroki za wszelkie przestępstwa popełnione na własności publicznej; mając na uwadze, że Afrykańska Komisja Praw Człowieka i Ludów, interpretując Afrykańską kartę praw człowieka i ludów, której stroną jest Egipt, uznała, iż sądy wojskowe w żadnych okolicznościach nie powinny mieć właściwości do sądenia cywilów;
- H. mając na uwadze, że w powszechnym okresowym przeglądzie praw człowieka ONZ wydano 300 zaleceń, w tym uwolnienie każdego, kto został aresztowany za korzystanie z wolności wypowiedzi; mając na uwadze, że siedem organizacji praw człowieka z siedzibą w Egipcie nie wzięło udziału w przeglądzie ONZ dotyczącym wyników ich kraju ze strachu przed prześladowaniami;
- I. mając na uwadze, że wolność prasy w Egipcie wciąż podlega ogromnym naciskom, a dziennikarze nadal są przetrzymywani na podstawie bezpodstawnych zarzutów; mając na uwadze, że w 2014 r. niektórym dziennikarzom postawiono zarzuty narażania jedności narodowej i pokoju społecznego, rozpowszechniania nieprawdziwych doniesień i współpracy ze Stowarzyszeniem Braci Muzułmanów; mając na uwadze, że sąd kasacyjny, będący najwyższym sądem w Egipcie, orzekł, iż w procesie dziennikarzy telewizji Al-Dżazira Mohammeda Fahmy'ego, Petera Greste'a i Bahera Mohameda doszło do uchybień proceduralnych; mając jednak na uwadze, że zapowiedziano ponowne przeprowadzenie procesu tych trzech dziennikarzy, nie wycofując zarzutów „fałszowania informacji” i „udziału w działalności Stowarzyszenia Braci Muzułmanów”; mając na uwadze, że trzej inni dziennikarze – Sue Turton, Dominic Kane i Rena Netjes – zostali skazani zaocznie na 10 lat więzienia; mając na uwadze, że egipscy dziennikarze – Mahmoud Abdel Nabi, Mahmoud Abu Zeid, Samhi Mustafa, Ahmed Gamal, Ahmed Fouad i Abdel Rahman Shaheen – zostali skazani wyłącznie za prowadzenie zgodnej z prawem działalności; mając na uwadze, że egipskie media są krańcowo spolaryzowane (podzielone na frakcje za i przeciw Mursiemu), co zwiększa polaryzację społeczeństwa egipskiego;
- J. mając na uwadze, że w dniu 2 grudnia 2014 r. egipski sąd karny wydał tymczasowy wyrok śmierci na 188 oskarżonych w trzecim tego rodzaju masowym procesie w 2014 r.; mając na uwadze, że celem tych masowych procesów byli głównie członkowie Stowarzyszenia Braci Muzułmanów, będącego największą grupą opozycyjną w Egipcie, w grudniu 2013 r. uznaną przez rząd za organizację terrorystyczną; mając na uwadze, że wyroki te są najnowszymi w paśmie prześladowań i procesów sądowych, które są pełne nieprawidłowości proceduralnych i sprzeczne z prawem międzynarodowym; mając na uwadze, że nikt nie został pociągnięty do odpowiedzialności za nadmierne użycie przemocy w sierpniu 2013 r., kiedy siły bezpieczeństwa rozprędziły obozo na placu Rabaa Al-Adawija i, według niezależnej egipskiej komisji śledczej, zabiły 607 demonstrantów popierających Muhammada Mursiego;
- K. mając na uwadze, że większość (lecz nie wszystkie) wyroków śmierci wydanych w marcu i kwietniu 2014 r. w masowych procesach przeciwko członkom Stowarzyszenia Braci Muzułmanów oraz rzekomym zwolennikom obalonego prezydenta Muhammada Mursiego zostało zamienionych na kary dożywotniego więzienia;
- L. mając na uwadze, że obecnie więzionych jest 167 wybranych w 2011 r. deputowanych do obu izb parlamentu;
- M. mając na uwadze, że w dniu 29 listopada 2014 r. były prezydent Hosni Mubarak, urzędujący podczas jego rządów były minister spraw wewnętrznych Habib al-Adli oraz sześciu innych pomocników zostało wypuszczonych po oddaleniu zarzutów o morderstwo i korupcję w oparciu o błąd techniczny; mając na uwadze, że w dniu 13 stycznia 2015 r. egipski sąd kasacyjny uchylił wyrok dla byłego prezydenta Hosniego Mubaraka oraz jego dwóch synów za defraudację i nakazał przeprowadzenie ponownego procesu, uzasadniając swoją decyzję niewłaściwym zastosowaniem procedur prawnych;

Czwartek, 15 stycznia 2015 r.

- N. mając na uwadze, że te niedawne praktyki sądowe budzą poważne wątpliwości co do niezawisłości wymiaru sprawiedliwości i jego zdolności do pociągania winnych do odpowiedzialności; mając na uwadze, że w szczególności wyroki śmierci mogą osłabić szanse na trwałą stabilność w Egipcie;
- O. mając na uwadze, że Egipt stoi przed poważnymi wyzwaniami gospodarczymi, między innymi ucieczką zagranicznych pieniędzy, rosnącą inflacją, bezrobociem i szybko rosnącym długiem publicznym, oraz przed wyzwaniami związanymi z bezpieczeństwem wynikającymi ze globalnego zagrożenia, jakie stanowi terroryzm; mając na uwadze, że krytyczną sytuację bezpieczeństwa na półwyspie Synaj, gdzie setki żołnierzy giną z rąk działających w tym rejonie dżihadystów; mając na uwadze, że w dniu 24 października 2014 r. co najmniej 33 żołnierzy zostało zabitych w ataku terrorystycznym; mając na uwadze, że w tym rejonie akty terroru są niemal codziennością; mając na uwadze, że rząd nakazał wypędzenie tysięcy mieszkańców Rafah oraz wyznaczył 500-metrową strefę buforową wzdłuż granicy z Gazą; mając również na uwadze, że w dniu 24 października 2014 r. na półwyspie ogłoszono stan wyjątkowy; mając na uwadze, że sieci przestępcze wciąż działają na szlakach handlu ludźmi i przemytu ludzi wiodących do i z Synaju;
- P. mając na uwadze, że artykuł 75 egipskiej konstytucji stanowi, że wszyscy obywatele mają prawo do zakładania pozarządowych stowarzyszeń i fundacji na zasadach demokratycznych; mając na uwadze, że proponowane nowe przepisy jeszcze bardziej ograniczyłyby działalność krajowych i zagranicznych organizacji pozarządowych, które w szczególności są zaniepokojone nowymi projektami prawa mającymi na celu uniemożliwienie dostarczania terrorystom i innym ugrupowaniom zbrojnym pieniędzy i sprzętu, lecz które mogą zablokować dostęp do organizacji pozarządowych funduszy zagranicznych, od których zależy istnienie wielu z nich; mając na uwadze, że dekret prezydencki z dnia 21 września 2014 r. zmieniający kodeks karny nakłada poważne kary, w tym kary dożywocia, na członków organizacji pozarządowych otrzymujących wsparcie finansowe z zagranicy na niejasno sprecyzowany cel polegającym na „szkodzeniu interesom narodowym”;
- Q. mając na uwadze przemówienie wygłoszone przez prezydenta as-Sisiego na uniwersytecie w Kairze, dotyczące potrzeby modernizacji i reformy myśli islamskiej;
- R. mając na uwadze, że według doniesień pogłębia się przemoc wobec kobiet, pomimo przyjęcia nowej ustawy w sprawie molestowania seksualnego, która zdaniem egipskich organizacji pozarządowych działających na rzecz praw kobiet nie jest jeszcze stosowana; mając na uwadze, że egipskie działaczki znajdują się w wyjątkowo trudnej sytuacji i często, z powodu pokojowej działalności, jaką prowadzą, są ofiarami przemocy, agresji seksualnej i innych form poniżającego traktowania; mając na uwadze, że pomimo wydania w 2008 r. prawa uznającego za przestępstwo okaleczanie narządów płciowych kobiet, praktyka ta nadal jest rozpowszechniona, a ściganie sprawców okaleczania dziewcząt nie jest skuteczne;
- S. mając na uwadze, że w ostatnich miesiącach nastąpiła eskalacja aresztowań gejów; mając na uwadze, że doszło do serii nalołów policji na miejsca podejrzewane o to, że są miejscami spotkań homoseksualistów w Egipcie; mając na uwadze, że społeczność LGBT jest prześladowana i publicznie wyszydzana; mając na uwadze, że organizacja Egipska Inicjatywa na rzecz Praw Osobistych szacuje, iż w ostatnich 18 miesiącach co najmniej 150 osób zostało aresztowanych pod zarzutem rozwiązłego zachowania; mając na uwadze, że w dniu 12 stycznia 2015 r. egipski sąd wypuścił na wolność 26 mężczyzn aresztowanych miesiąc wcześniej w naloce na łaźnię publiczną w Kairze i skazanych za „zachęcanie do rozwiązłego zachowania”;
- T. mając na uwadze, że wybory prezydenckie w Egipcie w 2014 r. odbyły się w atmosferze poważnie ograniczonej przestrzeni dla wolności słowa oraz tłumienia wszelkich form sprzeciwu i krytyki, w tym zgłoszonych przez organizacje praw człowieka; mając na uwadze, że wybory parlamentarne zostały oficjalnie zaplanowane na dni 21 marca i 25 kwietnia 2015 r.;
- U. mając na uwadze, że sektor naftowy zawsze najbardziej przyciągał zagraniczne inwestycje w Egipcie, a ropa jest najważniejszym towarem eksportowym Egiptu; mając na uwadze, że w ramach wsparcia nowego rządu Egipt otrzymał darmowe dostawy ropy naftowej z państw Zatoki Perskiej; mając na uwadze, że rząd przyjmuje deklarowany plan wycofania dotacji w sektorze energii w ciągu 5 lat poczynając od lipca 2014 r. oraz ma na celu wdrożenie planu dystrybucji paliw z wykorzystaniem inteligentnych kart w kwietniu 2015 r., aby uzyskać kontrolę nad przemytem ropy naftowej do krajów sąsiadujących oraz zorientować się, jakie jest dokładne zapotrzebowanie na paliwo;

Czwartek, 15 stycznia 2015 r.

- V. mając na uwadze, że od czasów styczniowej rewolucji w 2011 r. Egipt przystępował do negocjacji z MFW co najmniej raz, i ubiegał się o pożyczkę w kwocie 4,8 mld USD, lecz negocjacje wstrzymano po 30 czerwca 2013 r.; mając na uwadze, że kraje utrzymywały kontakty, a eksperci z MFW odwiedzili Egipt w listopadzie 2014 r., aby przeprowadzić konsultacje w sprawie art. IV oraz ocenić sytuację finansową i gospodarczą kraju;
- W. mając na uwadze, że poziom zaangażowania UE w Egipcie powinien opierać się na zachętach, zgodnie z zasadą „więcej za więcej” europejskiej polityki sąsiedztwa oraz powinien zależeć od postępów reform instytucji demokratycznych, praworządności i praw człowieka;
- X. mając na uwadze, że UE jest tradycyjnie głównym partnerem handlowym Egiptu i w 2013 r. odpowiadała za 22,9 % egipskiego handlu, a także zajmuje pierwsze miejsce zarówno jako partner Egiptu w zakresie wywozu, jak i przywozu; mając na uwadze, że po posiedzeniu grupy zadaniowej UE-Egipt Komisja zobowiązała się do udzielenia dodatkowego wsparcia finansowego dla Egiptu na łączną kwotę niemal 800 mln EUR; mając na uwadze, że na tę kwotę składa się 303 mln EUR w formie dotacji (90 mln EUR ze środków programu Spring, 50 mln jako element dotacji w ramach operacji pomocy mikrofinansowej, a pozostała część pochodzi z sąsiedzkiego funduszu inwestycyjnego) oraz 450 mln w postaci pożyczek (pomoc makrofinansowa); mając jednak na uwadze, że UE uruchomi to wsparcie finansowe wyłącznie, jeżeli spełnione zostaną niezbędne warunki polityczne i demokratyczne, a także pod warunkiem dalszej demokratyzacji, umacnianej i w pełni integrującej, przy pełnym poszanowaniu praw człowieka i praw kobiet;
- Y. mając na uwadze, że w dniu 16 czerwca 2014 r. Stavros Lambrinidis, specjalny przedstawiciel UE ds. praw człowieka, odwiedził Kair i spotkał się z prezydentką, Radą Szury i przedstawicielami społeczeństwa obywatelskiego; mając na uwadze, że rozmowy dotyczyły głównie przygotowań nowej ustawy o organizacjach pozarządowych, i podkreślano także znaczenie, jakie UE przywiązuje do kluczowej roli społeczeństwa obywatelskiego w Egipcie;
1. podkreśla, że UE przywiązuje duże znaczenie do współpracy z Egiptem jako ważnym sąsiadem i partnerem; podkreśla istotną rolę Egiptu, jeśli chodzi o stabilność w regionie; podkreśla, że solidaryzuje się narodem egipskim, oraz zobowiązuje się do dalszego wspierania Egiptu w procesie tworzenia instytucji demokratycznych, poszanowania i ochrony praw człowieka oraz promowania sprawiedliwości społecznej i bezpieczeństwa; apeluje do rządu Egiptu, by wypełniał swoje zobowiązania międzynarodowe jako ważny podmiot w południowej części regionu Morza Śródziemnego;
  2. przypomina rządowi Egiptu, że długoterminowe powodzenie Egiptu i jego mieszkańców zależy od ochrony powszechnych praw człowieka oraz ustanowienia i umocnienia demokratycznych i przejrzystych instytucji, również zaangażowanych w ochronę podstawowych praw obywateli; w związku z tym wzywa władze Egiptu do pełnego wdrożenia zasad zapisanych w konwencjach międzynarodowych;
  3. wyraża poważne zaniepokojenie trwającymi ograniczeniami praw podstawowych, w szczególności wolności słowa, prawa zrzeszania się i zgromadzeń, a także pluralizmu politycznego i praworządności w Egipcie; wzywa do zaprzestania wszelkich aktów przemocy, podżegania, nawoływania do nienawiści, napastowania, zastraszania i cenzury, dokonywanych przez organy państwowe, służby i siły bezpieczeństwa oraz inne grupy w Egipcie wobec przeciwników politycznych, demonstrantów, dziennikarzy, blogerów, studentów, działaczy związkowych, obrońców praw kobiet, podmiotów społeczeństwa obywatelskiego i mniejszości; potępia przesadne stosowanie przemocy wobec protestujących;
  4. z zadowoleniem przyjmuje uwolnienie i oczyszczenie z zarzutów Jasera Aliego, byłego rzecznika prasowego obalonego prezydenta Morsiego i prominentnego działacza Bractwa Muzułmańskiego; wzywa do szybkiego uwolnienia wszystkich więźniów politycznych;

Czwartek, 15 stycznia 2015 r.

5. wzywa do natychmiastowego i bezwarunkowego zwolnienia wszystkich więźniów sumienia, wszystkich osób przetrzymywanych za pokojowe korzystanie z przysługującej im wolności słowa czy prawa zrzeszania się i zgromadzeń, a także osób przetrzymywanych za rzekomą przynależność do Stowarzyszenia Braci Muzułmanów; wzywa władze Egiptu, by zapewniły prawo do uczciwego procesu zgodnie z międzynarodowymi standardami; apeluje do władz Egiptu, by podjęły konkretne działania w celu zapewnienia pełnego wdrożenia przepisów nowej konstytucji dotyczących podstawowych praw i wolności, w tym wolności słowa i zgromadzeń;

6. podkreśla, że poszanowanie wolności prasy, informacji i poglądów (w internecie i poza nim), a także pluralizmu politycznego to fundament demokracji; wzywa władze Egiptu, by zagwarantowały w kraju korzystanie z tych swobód bez arbitralnych ograniczeń i cenzury, a także by zapewniły wolność słowa; jest zdania, że wszyscy dziennikarze muszą mieć prawo do informowania o sytuacji w Egipcie bez obawy, że będą prześladowani, więzieni czy zastraszeni lub że ograniczana będzie przysługująca im wolność słowa lub poglądów;

7. apeluje do władz Egiptu, by przeprowadziły szybkie, bezstronne i niezależne dochodzenia w sprawie zarzutów nadmiernego użycia siły, brutalnego traktowania i innych naruszeń praw człowieka, w tym nadużyć seksualnych, popełnionych przez siły porządkowe w czasie protestów, a także by ukarały sprawców, przyznały ofiarom odszkodowania oraz ustanowiły niezależny mechanizm monitorowania i śledzenia zachowania sił bezpieczeństwa; wzywa Egipt do ratyfikowania statutu rzymskiego i przystąpienia do systemu Międzynarodowego Trybunału Karnego (MTK);

8. wzywa władze Egiptu, by uchyliły wyroki śmierci wydane bez zachowania zasad rzetelnego procesu, obejmującego poszanowanie praw oskarżonych, oraz by odwołały restrykcyjne i niezgodne z konstytucją przepisy poważnie ograniczające podstawowe prawa człowieka i wolności, zwłaszcza dekret prezydencki nr 136 z 2014 r.; apeluje do władz o unieważnienie wszystkich wyroków wydanych przez sądy wojskowe wobec cywilów od lipca 2013 r.; wzywa do zwolnienia przetrzymywanych obecnie 167 deputowanych wybranych do parlamentu w 2011 r.; wzywa władze do natychmiastowego wprowadzenia oficjalnego moratorium na wykonywanie kary śmierci, co stanowi pierwszy krok na drodze do całkowitego jej zniesienia;

9. zwraca się do władz Egiptu o uchylenie ustawy o protestach z listopada 2013 r. oraz o przystąpienie do rzeczywistego dialogu z organizacjami społeczeństwa obywatelskiego i ekspertami z dziedziny prawa w celu przyjęcia zgodnych z międzynarodowymi standardami przepisów dotyczących zrzeszania się i zgromadzeń, a także w celu ochrony prawa do zakładania stowarzyszeń zapisanego w art. 75 konstytucji Egiptu, w tym prawa do otrzymywania i przekazywania środków finansowych; wzywa właściwe organy, by dokonały przeglądu nowego projektu ustawy dotyczącej organizacji pozarządowych przedstawionego przez ministerstwo solidarności społecznej; apeluje, by zapewnić zgodność tej nowej ustawy z konstytucją Egiptu oraz ze wszystkimi traktatami międzynarodowymi, których Egipt jest sygnatariuszem;

10. przypomina rządowi egipskiemu, że jest on odpowiedzialny za zapewnienie bezpieczeństwa wszystkim obywatelom niezależnie od ich poglądów i przynależności politycznej lub wyznania; podkreśla z naciskiem, że tylko stworzenie naprawę pluralistycznego społeczeństwa, w którym szanuje się różnorodne poglądy i style życia, może zapewnić długotrwałą stabilność i bezpieczeństwo w Egipcie, a także wzywa władze Egiptu, by zobowiązały się do dialogu i niestosowania przemocy oraz do pluralistycznego sprawowania rządów;

11. z zadowoleniem przyjmuje i popiera działania podjęte przez rząd Egiptu na rzecz poszanowania praw i wolności wspólnot religijnych; przypomina, że art. 235 konstytucji Egiptu stanowi, iż nowo wybrany parlament w czasie pierwszej kadencji musi przyjąć ustawę regulującą kwestię budowy i odnowy kościołów w sposób gwarantujący chrześcijanom swobodę wykonywania praktyk religijnych; z zadowoleniem przyjmuje fakt, że Abd al-Fattah as-Sisi jako pierwszy prezydent Egiptu wziął udział w mszy celebrowanej w kościele w Kairze w koptyjską wigilię Bożego Narodzenia, i wyraża przekonanie, że stanowi to ważną, symboliczną deklarację dążenia do zbudowania jedności w egipskim społeczeństwie;

Czwartek, 15 stycznia 2015 r.

12. podkreśla znaczenie Egiptu jako podmiotu na scenie międzynarodowej i wyraża nadzieję, że nadal będzie on odgrywał aktywną rolę w zainicjowaniu prawdziwych negocjacji pokojowych, które zakończą konflikt arabsko-izraelski, oraz że wnieś konstruktywny wkład w dążenie do stabilności w regionie Morza Śródziemnego, obecnie szczególnie w Libii i na Bliskim Wschodzie; wzywa do natychmiastowego i bezwarunkowego zwolnienia wszystkich porwanych obywateli Egiptu przetrzymywanych obecnie w Libii, w tym 20 egipskich Koptów porwanych w dniu 3 stycznia 2015 r.; potwierdza, że UE jest gotowa do współpracy z Egiptem jako partnerem w regionie, by stawić czoła tym poważnym zagrożeniom;

13. zdecydowanie potępia niedawne ataki terrorystyczne na półwyspie Synaj oraz wszelkie akty terroryzmu wymierzone w Egipt; przekazuje szczere wyrazy współczucia rodzinom ofiar; podkreśla, że UE i wspólnota międzynarodowa muszą zająć zdecydowane stanowisko i współpracować z Egiptem w walce z terroryzmem; wzywa władze Egiptu, by dołożyły wszelkich starań w celu powstrzymania działalności sieci przestępczych wciąż aktywnych na szlakach wykorzystywanych przez handlarzy ludźmi i przemytników na Synaju;

14. przypomina władzom Egiptu o ich krajowych i międzynarodowych zobowiązaniach prawnych oraz wzywa je do priorytetowego potraktowania ochrony i wspierania praw człowieka oraz do zagwarantowania odpowiedzialności za łamanie praw człowieka, w tym dzięki niezawisłemu i bezstronnemu wymierzaniu sprawiedliwości;

15. zauważa, że spadek cen ropy naftowej doprowadzi bezpośrednio do obniżenia dopłat do energii, co jest największym wyzwaniem, przed jakim stoją porewolucyjne reżimy od czasów rewolucji z 25 stycznia; obawia się, że ten spadek może mieć ogromny wpływ na wiele planów rządu, z których najważniejszym jest dążenie do utrzymania bezpiecznych rezerw dewizowych;

16. wzywa rząd Egiptu, by w pełni wdrożył krajowe strategie na rzecz walki z przemocą wobec kobiet oraz na rzecz eliminacji wszelkich form dyskryminacji i aby w całym tym procesie zapewnił rzeczywiste konsultacje z organizacjami kobiecymi oraz innymi organizacjami społeczeństwa obywatelskiego, a także rzeczywisty udział tych grup i organizacji;

17. wyraża oburzenie z powodu nasilającej się kampanii przeciwko egipskiej wspólnocie lesbijek, gejów, osób biseksualnych i transpłciowych (LGBT); wzywa egipskie władze, aby zaprzestały karania osób LGBT na mocy „ustawy o walce z rozwiązłością” za wyrażanie swojej orientacji seksualnej i zgromadzenia, oraz do uwolnienia wszystkich osób LGBT aresztowanych i więzionych na mocy tej ustawy;

18. wzywa władze egipskie do pełnej współpracy w ramach mechanizmów ONZ z zakresu praw człowieka, w tym do zatwierdzenia nierozpatrzonych wniosków o wjazd kilku sprawozdawców specjalnych ONZ, a także do wywiązania się z podjętego przez Egipt zobowiązania dotyczącego otwarcia regionalnego biura urzędu Wysokiego Komisarza ONZ ds. Praw Człowieka;

19. powtarza, że zgodnie z ustaleniami unijnej misji obserwacji wyborów wybory prezydenckie, które odbyły się w 2014 r., były niezgodne z międzynarodowymi standardami i nie odbyły się przy pełnym poszanowaniu praw podstawowych zapisanych w nowoprzyjętej konstytucji, ze względu na, przede wszystkim, ograniczenie wolności słowa i zgromadzeń oraz niewystarczające przepisy dotyczące finansowania kampanii, prawa do startowania w wyborach oraz prawa do głosowania; apeluje do egipskiego rządu, aby nie powtórzył błędów popełnionych w wyborach prezydenckich w przygotowaniach do wyborów parlamentarnych zapowiedzianych na dni 21 marca i 25 kwietnia 2015 r.;

Czwartek, 15 stycznia 2015 r.

20. apeluje o wspólną strategię państw członkowskich wobec Egiptu; ponownie wzywa Radę, wiceprzewodniczącą/wysoką przedstawiciel i Komisję do czynnej współpracy w zgodzie z zasadą warunkowości („więcej za więcej”) oraz o uwzględnienie w stosunkach dwustronnych z Egiptem i w ramach finansowego wsparcia udzielanego temu krajowi poważnych wyzwań gospodarczych, przed jakimi stoi Egipt; ponawia apel o wprowadzenie jednoznacznych i wspólnie uzgodnionych wskaźników w tym zakresie; ponownie zapewnia o swoim zobowiązaniu do udzielenia narodowi egipskiemu pomocy w procesie prowadzącym do reform demokratycznych i gospodarczych;
21. zachęca przedstawicieli delegatury UE i ambasad państw członkowskich UE w Kairze do obecności na znaczących politycznie procesach sądowych egipskich i zagranicznych dziennikarzy, blogerów, związkowców i działaczy społeczeństwa obywatelskiego w kraju;
22. ponownie wzywa wiceprzewodniczącą/wysoką przedstawiciel do wyjaśnienia konkretnych środków przyjętych w odpowiedzi na decyzję Rady do Spraw Zagranicznych o przeglądzie pomocy UE dla Egiptu, nawiązując również do sprawozdania Trybunału Obrachunkowego z 2013 r.; zwraca się w szczególności o wyjaśnienia kwestii: (i) planowanego programu reformy wymiaru sprawiedliwości; (ii) unijnych programów wsparcia budżetowego; (iii) programu wsparcia handlu i rynku wewnętrznego; oraz (iv) udziału Egiptu w regionalnych programach UE, takich jak Euromed Police i Euromed Justice; wzywa Komisję do wyjaśnienia zabezpieczeń przewidzianych w programach finansowanych z sąsiedzkiego funduszu inwestycyjnego w związku z ryzykiem korupcji oraz z podmiotami gospodarczymi i ekonomicznymi kontrolowanymi przez wojsko;
23. apeluje o wprowadzenie ogólnounijnego zakazu eksportu do Egiptu technologii inwigilacyjnych i obserwacyjnych, które można wykorzystać do szpiegowania i represjonowania obywateli; zgodnie z porozumieniem z Wassenaar wzywa do zakazu eksportu sprzętu dla sił bezpieczeństwa i sprzętu wojskowego, który może być wykorzystany do tłumienia pokojowych protestów lub przeciwko unijnym interesom strategicznym i interesom w zakresie bezpieczeństwa;
24. zobowiązuje swojego przewodniczącego do przekazania niniejszej rezolucji Radzie, Komisji, wiceprzewodniczącej Komisji/wysokiej przedstawiciel Unii do spraw zagranicznych i polityki bezpieczeństwa, parlamentom i rządów państw członkowskich oraz prezydentowi i rządowi tymczasowemu Arabskiej Republiki Egiptu.
-